

Vi ser det jo i øjeblikket i den ene sag efter den anden. Vi har haft en kreosotsag, vi har haft en babymadsag. Man blander sig på alle mulige områder i, hvordan vi må udforme vores miljøpolitik her i Danmark. Man lægger endog loft over, hvor stor en del af affaldet man må genbruge i vores genbrugssystemer her i Danmark. Man sætter altså på alle måder loft over miljøindsatsen. Det kan på ingen måde gavne miljøet. Det skader miljøet. Det, man har opnået i EU med sine flertalsafgørelser, som SF og Socialdemokratiet er så glade for, er, at vi gang på gang bliver stemt ned, at vi gang på gang bliver tvunget til at slække på miljøpolitikken.

Man bliver ved med monotont at gentage fra SF's og Socialdemokratiets side, at vi skal have flere af disse flertalsafgørelser, fordi vi skal styrke miljøet. Og så spørger SF: Hvor er den grønne linje henne i Enhedslistens forslag?

Jamen den grønne linje er deri, at vi får ret til selv at gå videre med miljøpolitikken og indføre bedre standarder, som vi selv vil, og sammen med de lande, som er villige til at gå med foran, for det er jo problemet nu, at man kan ikke trække andre lande med, for de rammes også af de maksimumsstandarder og lofter over miljøindsatsen, som EU dikterer de enkelte lande ved flertalsafgørelser.

Derfor er miljøet sat i stå. Derfor skal vi her i Danmark udvise stadig større snirklet opfindsomhed for at snige os uden om alle disse EU-direktiver, hvis vi skal opnå bare en lille smule på miljøområdet. Det er jo realiteten i EU's miljøpolitik. Vi får en forespørgselsdebat, som Enhedslisten har rejst, om emnet den 23. marts, og dér vil vi så forsøge på at få sikret den danske miljøgaranti og få vedtaget, at danske miljønormer ikke kan tilsidesættes af EU.

Jeg vil ikke gå længere med det i dag, men jeg vil blot anholde, når man fra SF's side kan fremføre en, jeg havde nær sagt, så fræk påstand, at der ikke skulle være en grøn linje i vores udspil. Jeg vil ikke påstå, at SF ikke har en grøn ambition, og at det ikke er ud fra miljøhensyn, SF kæmper for flertalsafgørelser i Unionen. Jeg vil bare konstatere om den politik, SF har ført – undskyld, som SF har nu påtaget sig, for SF var jo med til at stemme imod EF-pakken i sin tid, som fru Baastrup også korrekt gjorde opmærksom på, så det var ikke SF's skyld dengang, men siden har man jo svinget over og sådan set påtaget sig skylden for ulykkerne ved at gå ind for alle disse flertalsafgørelser – at den tvinger os til hele tiden at underlægge os indskrænkninger i

vores muligheder for at føre en fornuftig miljøpolitik, og det kalder jeg i virkeligheden ikke en grøn profil.

Men jeg vil ikke sige, at det skyldes, at SF ikke ønsker at styrke det grønne, selvfølgelig gør SF det; man har bare misforstået, hvordan tingene hænger sammen i EU. Man har illusioner om, hvad man kan udrette gennem et overstatsligt apparat. Vi tror mere på, at man kan udvirke miljøfremskridt gennem et mellemstatsligt apparat, hvor vi kan få alle lande med på nogle standarder, som man kan blive enige om, og som man derfor også kan have forhåbninger om at alle landene vil føle sig forpligtet til at overholde.

Så kan nogle lande gå foran. Nordiske lande f.eks. kan frit samarbejde om at gå foran. Danmark kan selv gå foran. Man kan regionalt lave et samarbejde omkring Østersøen, hvor man kan gå foran, og på den måde kan man trække, om jeg så må sige, et miljølokomotiv i gang på den mellemstatslige model og dermed fremkalde virkelige miljøforbedringer ude i Europa. Det, vi ser nu, er, at den politik, som Socialdemokratiet og SF har afprøvet i de senere år, høster de nu resultaterne af i form af det ene miljøfjendske diktat efter det andet fra den overstatslige Union.

Det synes jeg burde give stof til eftertanke, og den eftertanke kommer så forhåbentlig til udtryk under den forespørgselsdebat, vi får den 23. marts på Enhedslistens foranledning.

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Jeg forstod nærmest hr. Keld Albrechtsen sådan, at han var ved at tage hul på den miljødebat, den forespørgsel, der skal være den 23. marts. Det mener jeg nu ikke der er nogen grund til at gøre i dag. Jeg skal også afstå fra det. Jeg skal bare understrege, at jeg under ingen omstændigheder er enig i den fremstilling, som Enhedslistens repræsentant her gav udtryk for.

Det, jeg egentlig bad om ordet for, var veto retten, for også dér var hr. Keld Albrechtsen ude med nogle fejlagtige – for at sige det mildt – beskyldninger om, hvad Socialdemokratiet har sagt og ikke har sagt. Sagen er den, at vi har vetoret i alle sager, der vedrører det mellemstatslige samarbejde.

Det er uklart, hvor langt vetoretten rækker i dag, når vi taler om områder, hvor Danmark har besluttet at afgive kompetence til EU, og hvor den situation så kan opstå, at EU træffer en flertalsafgørelse, der går Danmark imod.